

۲۲ بهمن
روز پرچم ایران

۲۲ بهمن: آغاز چهلین بهار آزادی را به عموم هموطنان شادباش می‌گوییم

VATANEMROOZ.IR

روزنامه صبح ایران

وطن امروز

پنجشنبه ۱۹ بهمن ۱۳۹۶ | ۲۱ جمادی الاول ۱۴۲۹ | ۸ فوریه ۲۰۱۸ | سال دهم | شماره ۲۳۷۵ | ۱۶ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

روز ۲۲ بهمن و راهپیمایی ۲۲ بهمن مظهر اقتدار ملی است
مظهر اقتدار ملت ایران است: مظهر حضور مردمی
و اراده و عزم ملی ملت ایران است که مرد و زن
و پیر و جوان، در همه شرایط به خیابان‌ها می‌آیند
رهبر معظم انقلاب اسلامی

تیتراژ امروز

راهپیمایی باشکوه یوم‌الله ۲۲ بهمن در بیش از یک‌هزار شهر و ۴ هزار روستا برگزار خواهد شد

همه دعوتیم

اعلام مسیرهای دهگانه راهپیمایی ۲۲ بهمن در پایتخت

صفحه ۲

شهردار تهران در اظهاراتی عجیب آتش‌سوزی ساختمان ۴ طبقه وزارت نیرو را با پلاسکووی ۱۷ طبقه مقایسه کرد

پلاسکونمایی حریق ساختمان ۴ طبقه!

حریق ساختمان وزارت نیرو پس از ۳ روز خاموش شد
معاون حفاظت از حریق آتش‌نشانی: مقایسه این حادثه با حادثه پلاسکو، قیاس مع الفارق است

صفحه ۴

جامعه مدرسین حوزه علمیه قم برای دومین بار درباره ناسامانی‌های مدیریتی به رئیس‌جمهور نامه نوشت

ناامیدی قم از حسن روحانی

صفحه ۲

صفحه ۱۳

«تنگه ابوقریب» شگفتی روزهای پایانی جشنواره فیلم فجر

معجزه ابوقریب

پس غرب هم غافلگیر می‌شود!

حسین قذیبانی

شهردار که از خودشان نباشد، همه شهرهای دنیا و لایذ حتی شهر بمبئی، می‌شود چماقی بر فرق شهردار نگون‌بخت! و اگر از خودشان باشد، بیا و بنگر تغییر ۱۸۰ درجه‌ای را! و تماشا کن «ادبیات جدید» را! که حتی لندن و پاریس و نیویورک هم به پست بحران می‌خورند! و غافلگیر می‌شوند! لذا باید منصف بودا و نجفی را درک کرد! خوب شد نمریدیم و معنای انصاف را هم دیدیم! من غافلگیر می‌شوم! ما البته واقعا اهل انصاف بودن غرب، بستگی دارد به اینکه کی در ایران، رئیس‌جمهور یا کی در حوزه راه، وزیر یا کی در تهران، شهردار باشد! ما البته واقعا اهل انصاف هستیم! همچنان که در روزهای برف اخیر، تقریبا هیچ‌کدام از روزنامه‌های این جناح، اگر چه مشکلات را پوشش دادند لیکن موضوع را به قول معروف: ناموسی نکردند! و آن را در شمارهای بعد خود، کش ندادند! کاملا قایل فرض است که اگر برف، همین بود که بود و اگر مشکلات هم غافلگیر کنند و این مهم، غرب و شرق و شمال و جنوب ندارد لیکن سخن بر سر مواجهه اینچنین دوگانه با رخدادهای طبیعی است!

یادداشت امروز
ادبیات جدیدی که در ماه‌های گذشته از سوی عده‌ای می‌شنیدیم، در ورای برف تهران، رنگ و بوی دیگری گرفت و بیش از پیش، جلوه‌گر شده به این جملات، دقت کنید: «حتی در پایتخت‌های اروپایی هم پیش آمده که بارش شدید برف، چند روزی منجر به تعطیلی فرودگاه‌ها شود! اینکه رخدادهای طبیعی از قبیل برف، باعث غافلگیری شهرداری‌ها و دولت‌ها شود، هرگز چیز عجیبی نیست، حتی در اروپا و آمریکا! کم پیش نیامده که شاخه‌های درختان، حتی در کشورهای متمدن و مدرن هم بر اثر سنگینی بار برف، شکسته شود! اینکه مسافران برای ساعت‌ها و بلکه روزها، متأثر از بارش غافلگیرکننده برف، در فرودگاه‌ها سرگردان شوند، حتی در غرب هم دیده شده! هنوز هم برف قادر است زندگی عادی شهرهای پیشرفته دنیا را مختل کند، طوری که علاوه بر فرودگاه‌ها، بسیاری از ادارات و مدارس و دانشگاه‌ها هم برای چند روز بیایی تعطیل شود!» این جملات را شگفتا! از زبان کسانی می‌شنویم که تا همین چند ماه پیش، ناظر بر هر برف و بارانی، دنبال بهانه می‌گشتند تا غرب متمدن همیشه شیک و همواره آماده و دارای تجهیزات آنچنانی را که هیچ‌وقت هم بر اثر رخدادهای طبیعی غافلگیر نمی‌شود، بر فرق شهردار وقت تهران بگویند! خنده‌دار به نظر می‌رسد اما واقعیتی است؛ به‌زعم بعضی‌ها، قبله آمال بودن غرب، بستگی دارد به اینکه کی در ایران، رئیس‌جمهور یا کی در حوزه راه، وزیر یا کی در تهران، شهردار باشد! اگر «نجفی» شهردار باشد، حتی غرب هم، با آن همه کدخدایی و توسعه، غافلگیر از بارش برف می‌شود! اما خدا نکند یکی غیر از جناح خودشان شهردار باشد؛ غرب می‌شود همان مدینه فاضله که اگر هر روز خدا هم در شهرهای آن برف و باران ببارد، آب از آب تکان نمی‌خورد و نیست که هیچ فرودگاه اروپایی تعطیل نمی‌شود و هیچ شاخه‌ای نمی‌افتد و هیچ آتشی گر نمی‌گیرد، می‌برند که توانایی تکرار تضادهای بحران‌آفرین نبود «قالبیاف» را کوبید، با این ادبیات که «در کدام شهر دنیا، اینگونه است که در تهران؟! بله!

با تغییر دولت‌ها اختیارات هم کم و زیاد می‌شود!

صادق فرامرزی

یک جریان رادیکال و آناشیک است که با مرتجعانه‌ترین شعارها به جدال ارزشی‌ترین و اساسی‌ترین مفاهیم می‌رود و ناامیدی بی‌سابقه از اصلاح وضع موجود در فضای عمومی جامعه، همه تبعات غیرمستقیمی است که از این مشی دوگانه شکل گرفته است. آنچه در حال وقوع است بریده شدن شاخه درختی از جانب دولتمردان است که خود روی آن نشسته‌اند، چرا که آنان نبض مطالبات اجتماعی مردم را با موج دروغین چنان مدیریت می‌کنند که به راهی جز در پیش گرفته شدن رادیکالیسم منتهی نمی‌شود. آنان در ابتدا و زمانی که از قدرت کنار گذاشته شده‌اند، نیازهای مردم را با تصویر کردن دولتی که در دست آنها نیست اما بی‌نهایت توانایی دارد به سمتی می‌برند که حتی اگر «وضع موجود» چندان هم نامطلوب نباشد اما مولد ناراحتی‌های گسترده شود و سپس از این بستر موفق به کسب رای مردم می‌گردند (عده خروج از رکود در ۱۰۰ روز، برقراری چنان قدرت‌گرایی محدود کرده‌اند می‌پردازند تا حتی از گشایشی که مردم به پاره‌های‌شان نیاز نداشته باشند و... مواردی آشکار از این دست است) اما پس از تکیه بر قدرت چنان به تصویرسازی و جعل جریان‌هایی که در پشت پرده همه امور را در دست دارند و دولت را در حد کارفرمایی تشریفاتی محدود کرده‌اند می‌پردازند تا حتی از حداقلی‌ترین توانایی‌هایی که یک دولت داشته و دولتمردانش موفق به کسب آن نشده‌اند نیز چشم‌پوشی شود. برون‌داد چنین عملکردی صرفا به توجیه عدم پاسخگویی جریان حاکم ختم نمی‌شود، چرا که آنان پیش از آن با موج‌سواری در تولید نیازهایی فراتر از توان موجود و سپس نمایش عملکردی به مراتب پایین‌تر از توان موجود، یک شکاف اجتماعی را خلق می‌کنند که جز با در پیش گرفتن درایت نمی‌تواند نتیجه‌ای غیر از فراهم آوردن یک حرکت رادیکال ذیل شعارهای مرتجعانه (همچون طرفداری از جریان سلطنت‌طلب) داشته باشد. کلام آخر نمی‌تواند چیزی جز توصیه برای اصلاح ادبیات در پیش گرفته شده از جانب دولتمردان و نیروهای اصلاح‌طلب در نهادهایی همچون شورای شهر و شهرداری تهران باشد، آنان با تجویز «سمی‌توانیم»‌های کاذب به مردمی که سال‌ها به آنها از «می‌توانند»‌های کاذب پیرامون جریان رقیب گفته شده است، فضا را به سمتی می‌برند که توانایی تکرار تضادهای بحران‌آفرین میان دولت و ملت را به شکلی غیرقابل کنترل فراهم می‌کنند.

نگاه امروز

جناب نجفی بتازگی پس از دادن نمره ۱۸ به عملکرد شهرداری تهران در جریان بارش برف اخیر در مقام دفاع از عملکرد خود چنین گفته‌اند: «صبح روز یکشنبه که روز بعد از برف بود تمام خیابان‌های اصلی تهران باز بود. بیشتر از این شهرداری باید چه اقدامی انجام می‌داد؟» از سوی دیگر بهزاد نبوی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب و نماینده اسبق مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه دولت روحانی برخلاف دولت خاتمی که ۹ روز یک بحران را تجربه می‌کرده، ۹ ساعت با یک بحران روبه‌رو می‌شود، ادامه داده: دولت در نهایت ۱۵ درصد قدرت کشور را دارد و قادر به انجام هیچ عمل خاص و محسوسی نیست. چندی پیش‌تر نیز رئیس‌جمهور در مقام دفاع از وضع موجود اقتصادی به این نکته اشاره کرده بود که از مجموع ۲۶۰ هزار میلیارد تومان بودجه کشور ۲۰۰ هزار میلیارد تومان در اختیار دولت نیست. با کمی جست‌وجو در میان انبوه اخبار و موضع‌گیری‌های دولتمردان و حامیان اصلاح‌طلبان‌شان می‌توان به موج انبوه این چنین سخنانی برخورد که فصل مشترک تمام آنها چیزی نیست جز «فرمایشی» بودن اقتدار دولت، شهرداری، مجلس و... و نبود «اختیار» در تصمیم‌گیری جهت اصلاح امور. با همه این اوصاف آیا تمام نهادهای سیاسی کشور و قوه مجریه به عنوان بزرگ‌ترین آنها انقدر ذلیل، ناتوان و فرمایشی و نمادین هستند که انتظار کمترین بهبود را نمی‌توان از آنها داشت؟ اگر پاسخ چنین است علت این حجم از تقلا و تلاش برای اشغال این نهادهای نمادین که در حداقلی‌ترین امور هم قادر به تغییر نیستند چیست؟ اگر این نهادها به خودی خود و فارغ از افراد تکیه زده بر کرسی ریاست آنها اینقدر فاقد قدرت در تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری هستند، چگونه می‌توان متصور بود که در چارچوب ذهنی دولتمردان و اصلاح‌طلبان، «دولت قبل» و «شهرداری سابق» قادر بوده‌اند چنین لطمه‌های جبران‌ناپذیر و ویران‌کننده‌ای برجا بگذارند؟ حد تاثیرگذاری این نهادهای فاقد اقتدار چقدر بوده که می‌توان با آنها متصور چنان ضرباتی شد و انتظار اندک خدماتی نداشت؟ و سوال مهم‌تر این است: آیا دولتمردانی که غالبا پیش از سمت‌گیری در این دولت دهه‌ها در مقام وزیر و مسؤولان عالی‌رتبه بالاترین پست‌ها را داشته‌اند، پس از انتخاب اخیرشان بی به آن برده‌اند که دولت تنها ۱۵ درصد قدرت دارد و نهایت اقدام شهرداری

روزنه

«حرف» در سرایشی نرول

امیراستکی

مصاحبه تلویزیونی اخیر رئیس‌جمهور از جهات زیادی حائز اهمیت است؛ خاصه اگر در کنار اتفاقات دیگری که در کشور در حال رخ دادن است به آن بنگریم، همیشه به مراتب بیشتر هم خواهد شد. در مصاحبه زنده‌ای (۱) که رضا رشیدپور با جناب روحانی انجام داد، بدون شک یک موضوع اساسی به مرکز کار قرار گرفته بود؛ اینکه به مردم این اطمینان داده شود که دولت بر امور تسلط کافی دارد. این مساله برای فحول عقول دولت جناب روحانی که حالا پس از گذشت بیش از ۴ سال از بهدست گرفته شدن زمام امور کشور توسط آنها، باید در عمل ثابت کنند و جودشان خالی از لطف نبوده است، بسیار اساسی و با اهمیت است. دولت می‌داند تصویری از آن در اندازن مردم شکل گرفته است که به هیچ‌وجه حاکی از یک دولت نیرومند و کاردار نیست؛ خاصه این تصویر در جریان ناآرامی‌های دی‌ماه کشور که با محوریت مطالبات اقتصادی شکل گرفت، بسیار واضح بود. در این میان اگرچه ضرورت توجه به واقعیت‌ها در حال تحمیل خود به استراتژیست‌های دولت است ولی کماکان عده پتانسیل دولت به تکرار سناریوی تبلیغاتی سلیقا کارآمد و مورد علاقه شخص رئیس‌جمهور، معطوف شده است؛ اینکه ثابت شود اوضاعی که روحانی تحویل گرفت به حدی فاجعه‌بار بوده است که ۴ سال هم برای عادی کردنش زمان کمی است و از طرف دیگر نهادهای قدرتمند دیگری که بنابر ادعای دولت و دستگاه تبلیغاتی‌اش ۸۵ درصد قدرت را در اختیار دارند، در مسیر کار دولت وقفه ایجاد و کارشکنی می‌کنند. این خطی که از سال ۹۲ با تبلیغاتی دولت است، حتی کسی که از دست‌های قدرت به کار گرفته شد و با گذر زمان هر روز از اثربخشی‌اش کاسته شد تا به این روزها که دیگر وجه اول آن کاملا بلاموضوع شده است و فقط وجه دوم آن برای دولت روحانی باقی‌مانده است. البته کاملا واضح است که ما در اینجا در حال سخن گفتن از آنچه دولت سعی در بازنمایی‌اش داشته، هستیم و این ابتدا به معنای تایید این تصویر نیست.

ادامه در صفحه ۵

شماره آینده «وطن امروز»
دوشنبه ۲۳ بهمن
منتشر می‌شود

www.vatanemrooz.ir